

Stá - la Mat - ka li - tu - jí - cí u dře - va kří - že pla - čí - cí,

když na něm pněl Kris - tus Pán, když na něm pněl Kris - tus Pán.

## Díl první

1. Stála Matka litující  
u dřeva kříže plačící,  
když na něm pněl Kristus Pán.
2. Jejížto srdce žalostné,  
zarmoucené a bolestné  
prorazil meč z obou stran.
3. Ó jak smutná a žalostná  
byla ta Máti milostná  
pro Syna jedinkého.
4. Jenž kvílila a želela  
vše trnouce, když viděla  
ty mouky Choti svého.
5. Kdo by neměl zaplakati,  
vida Matku Páně státi  
tím hořem obklíčenou.
6. Kdo by neměl litovati,  
kdyby chtěl považovati  
Máteř s Synem ssouženou.
7. Pro hříchy svého národu  
viděla ho nésti škodu  
a biči zmrskaného.

8. Viděla Syna milého  
při smrti opuštěného,  
když pustil ducha svého.
9. Aj Máte, studně milosti,  
propůjč mi nětco žalostí,  
ať se s tebou rozkvílím.
10. Čiň, ať se mi srdce rozžne  
v lásce Kristové pobožně,  
ať mu se tak zalíbím.

## Díl druhý

11. Svatá Máti, rač popřítí,  
bych moh mé srdce raniti  
ranami Syna tvého.
12. Jenž ráčil pro mne trpěti  
a tak těžce raněn býti,  
rozděl mne s strasti jeho.
13. Popřej mi s tebou plakati  
a Krista vždy litovati,  
dokud v těle zůstávám.
14. Vedlé kříže s tebou státi  
a v tvé žalosti trvati  
za to tě věrně žádám.

15. Panno, jenž jsi nejjasnější,  
již mi nebývej trpčejší,  
dejž mi s tebou želeť.
16. Dejž, ať mohu smrt Kristova  
nésti a ten los křížova  
a na rány pomněti.
17. Jeho ranami mne ukoj  
a tím svatým křížem upoj  
pro lásku Syna tvého.
18. Tak roznicen a rozpálen,  
abych byl skrz tě obhájen  
v hodinu dne soudného.
19. Rač mne křížem ostříhati,  
smrti Krista odívati  
a chovati v milosti.
20. Když zde v světě tělo zhyne  
a duše se z něho vyhne,  
aby šla do radosti.